

Willem Vermandere, Duits Kerkhof

't is jaren da'k zegge 'k ga d'r een liedje van zingen
maar wie zingt er nu liedjes van zo'n droevige dingen
lijk in lauwe 't Duits kerkhof rondom in de bomen
da'k er nu achter jaren nog luidop sta van te dromen

't schoonste plekske van lauwe 't was daar
en w' hn der gespeeld en gerotst "t is echt waar
we liepen zig-zag tussen de graven rond
of lagen verdoken onzen buik op de grond

moeder ht ton dikwijls van 'n oorlog verteld
en als we daar speelden hm de kruiskes geteld
van heinrich en werner 'k zie de namen nog staan
uit Duitsland gekomen om alhier dood te gaan

z' hn 't kerkhof verkaveld en villa's gebouwd
d'r is lange genoeg om dien oorlog gerouwd
de doo'n weggemoffeld al thooop op nen hoop
ach Jezus ook heinrich en werner ook

ze waren daar pertang op de kinders gesteld
lijk de zondag in 'n zomer hn z'ons voetjes geteld
en g' hort naar 't zingen en 't waaien van de bomen
en 's winters alleene van thuis liggen dromen